

QUATUOR MODIGLIANI

2022/2023

9.05

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor artystyczny
Music and Artistic Director

Andrzej Boreyko

Wersja cyfrowa programu koncertowego /
Digital version of the concert programme

9.05.2023

wtorek / 19:00 / Sala Kameralna

Tuesday / 7 p.m. / Chamber Music Hall

abonament / subscription K1

Koncert kameralny / Chamber Music Concert

QUATUOR MODIGLIANI

Wykonawcy

Performers

Quatuor Modigliani

w składzie / in line-up:

Amaury Coeytaux – skrzypce / violin

Loïc Rio – skrzypce / violin

Laurent Marfaing – altówka / viola

François Kieffer – wiolonczela / cello

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience
is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Joseph Haydn (1732–1809)

Kwartet smyczkowy G-dur op. 76 nr 1 /

String Quartet in G major, Op. 76 No. 1 [24']

(1797)

Allegro con spirito

Adagio sostenuto

Menuetto: Presto

Finale: Allegro ma non troppo

Hugo Wolf (1860–1903)

Serenada włoska G-dur /

Italian Serenade in G major [7']

(1887)

Jean-Frédéric Neuburger (ur./b. 1986)

High Altitude pour Quatuor à cordes [10']

(2023)

prawykonanie polskie / *Polish premiere*

••• Przerwa (ok. 15 minut) / *Intermission* (ca. 15 min.)

Franz Schubert (1797–1828)

XIII Kwartet smyczkowy a-moll „Rosamunde” op. 29 /

String Quartet No. 13 in A Minor "Rosamunde", Op. 29 [37']

(1824)

Allegro ma non troppo

Andante

Menuetto: Allegretto

Allegro moderato

Omówienie programu

Jan Lech

Haydn

Biografia Josepha Haydna jest jedną z najbardziej poruszających w całej historii muzyki. Jego fenomen jako kompozytora o skromnym, wiejskim pochodzeniu, ogarnął praktycznie całą Europę. Rozpoczął jednak w trudnych warunkach – rodzinne Rohrau opuścił w wieku zaledwie sześciu lat, aby pobierać lekcje muzyki od swojego krewnego w Hainburgu. Tam w 1739 roku talent wokalny młodego Haydna dostrzegł kompozytor Georg von Reutter. Przyszły twórca *Kwartetu G-dur* op. 76 nr 1 został wówczas zatrudniony jako chórzysta w wiedeńskiej katedrze św. Szczepana, gdzie pracował do 1749 roku. Zarówno jednak w Hainburgu, jak i Wiedniu, Haydnowi nie układało się najlepiej. Jak podaje jeden z pierwszych biografów kompozytora, Albert Christoph Dies, autor *Stworzenia świata* często nie dojadł, m.in. wskutek zaniedbań jego opiekunów.

Po kilku latach mniej i bardziej stabilnego zatrudnienia Haydn zdobył w 1761 roku posadę wicekapelmistrza na dworze księżęcym Eszterházycy (kapelmistrzem został w roku 1766). Jego kontrakt obejmował nie tylko obowiązek przygotowania utworów wykonywanych na dworze, ale także nakazywał kompozytorowi zakładanie liberii służącego, poranne upewnienie się co do muzycznych życzeń pracodawcy, a także zakaz komponowania utworów niezleconych przez księcia (oznaczało to w praktyce konieczność zgody arystokraty na komercyjną publikację każdej partytury). Zmianę w tym zakresie przyniósł dopiero rok 1779 i renegeccja kontraktu, dzięki czemu dzieła Haydna zaczęły ukazywać się zarówno w Wiedniu, jak i innych europejskich miastach. Z tego okresu pochodzą też najsłynniejsze kwartety smyczkowe kompozytora, takie jak publikowane w zbiorach po sześć utworów op. 33 i 64.

Kwartet G-dur op. 76 nr 1 powstał osiemnaście lat później. W latach dziewięćdziesiątych XVIII wieku Haydn mógł pozwolić sobie na mniej komercyjną, a bardziej nowatorską twórczość. Zamiast pisać konwencjonalne i przewidywalne – choć wcale niebanalne – melodie i formy, kompozytor zaczął wtedy poszukiwać nowych

środków wyrazu. Podobnie jak *Symfonia G-dur „Z uderzeniem w kocioł”* z 1791 roku, *Kwartet G-dur* dostarczał słuchaczom niezapomnianych wrażeń – zwłaszcza w zaskakującej *codzie*, wieńczącej model formalny cyklu sonatowego: *Allegro con spirito*, *Adagio sostenuto*, *Menuetto: Presto* (ze względu na szybkie tempo odbiegające od tradycyjnego wzoru, wykształconego zresztą w dużej mierze przez samego Haydna) i *Finale: Allegro ma non troppo*. Utwór został zamówiony przez węgierskiego arystokratę Józsefa Erdődy'ego i jemu też jest dedykowany. Partytura, ukończona w 1797 roku, ukazała się drukiem dwa lata później.

Piotr Maculewicz*

Wolf

Dumny ze swej roli muzycznej stolicy XIX-wiecznej Europy Wiedeń przyciągał liczne talenty, lecz tylko wybranym kompozytorom dane było cieszyć się uznaniem wymagającej publiczności. Do grona niesprawiedliwie odrzucanych należał Hugo Wolf, jeden z najwybitniejszych twórców późnoromantycznej pieśni. Był wielbicielem Richarda Wagnera i jako krytyk muzyczny dawał temu wyraz przy każdej okazji, ustawiając się w opozycji wobec kochanego nad Dunajem Johannes Brahmsa. Wagner nigdy nie miał w Wiedniu dobrej prasy, toteż jego przeciwnicy (zwłaszcza wpływowy komentator życia muzycznego, Eduard Hanslick) często bezlitośnie zwracali się także przeciw Wolfowi, co z czasem stało się powodem jego pogłębiającej się depresji.

Najważniejszą formą muzycznej wypowiedzi Wolfa była pieśń – w ponad trzystu kompozycjach tego gatunku przetwarzał twórczo zdobycze wielbionego mistrza z Bayreuth, traktując fortepianowy akompaniament na sposób niemal orkiestrowy, nasycając utwory skomplikowaną harmoniką i głębią ekspresji. Jego pieśni do tekstów Johanna Wolfganga von Goethego i Eduarda Mörikego uderzają często w posępne i dramatyczne tony. Jest jednak także grupa kompozycji – głównie do tekstów Josepha von Eichendorffa – w których do głosu dochodzi liryzm i nieczęsty u tego kompozytora optymizm. Zapewne nie przypadkiem pogodna *Serenada włoska* na kwartet smyczkowy powstała wiosną roku 1887 – wtedy właśnie Wolf ukończył

* Tekst ukazał się w programie koncertu 6 października 1998 roku.

komponowanie cyklu pieśni do słów Eichendorffa, *Serenada* zaś zdaje się być ich instrumentalnym „dopowiedzeniem” (odnaleźć w niej też można pewne muzyczne echa ze wspomnianych pieśni, m.in. *Der Soldat*). Doszukiwano się tu także programowej inspiracji nowelą *Z życia nicponia* wspomnianego niemieckiego romantyka, w której pojawia się epizod wykonania „włoskiej serenady”. Przypuszcza się, że zamiarem kompozytora było zaprezentowanie utworu podczas akademii Wagnerowskiej w Mannheimie w 1890 roku, do którego jednak nie doszło. Później Wolf zaczął pracę nad przeróbką jednoczęściowej *Serenady* na małą orkiestrę (tę wersję dokończył Max Reger), planował też dokomponowanie nowych odcinków, jednak nie dane mu było ukończenie tych planów: szkice urywają się po 40 taktach *Tarantelli*, pisanej już w tragicznych warunkach zakładu psychiatrycznego... Dzieło zaprezentowano po raz pierwszy w styczniu 1904 roku w Wiedniu, prawie rok po śmierci autora.

Jan Lech

Neuburger

Kompozytor, pianista i organista, Jean-Frédéric Neuburger, to jeden z najbardziej rozpoznawalnych talentów kompozytorskich Paryża ostatnich lat. Naukę gry na fortepianie rozpoczął w wieku ośmiu lat. Jako czternastolatek podjął studia w renomowanym paryskim Conservatoire National Supérieur de Musique. Jest laureatem licznych prestiżowych konkursów pianistycznych, otrzymał m.in. nagrodę publiczności oraz nagrodę SACEM (Société des Auteurs, Compositeurs et Éditeurs de Musique) na prestiżowym Long-Thibaud Competition w Paryżu w 2004 roku.

Utwory Neuburgera wyróżniają się równowagą między konceptualną abstrakcją i osadzeniem w tradycyjnym zachodnim systemie teoretycznym. Choć jego *Maldoror* na fortepian z 2010 roku wykorzystuje awangardowe środki wyrazu (preparacja instrumentu, dwunastotonowe współbrzmienia), to służą one przede wszystkim czytelnemu rozwinięciu idei poetyckiej Isidore’a Luciena Ducasse’a z *Pieśni Maldorora*. Podobnie ilustracyjny charakter – wzbogacony przez zdobycze współczesności, lecz nie zdominowany idiomem nowatorstwa – ma utwór *Aube* na orkiestrę z 2015 roku. W twórczym dorobku Neuburgera odnaleźć można też *Chanson* na fortepian i orkiestrę (2013), *Koncert fortepianowy* (2017), *Faits et Gestes* na orkiestrę (2019) oraz mniejsze formy na fortepian solo, np. *Les Lumières du manège* (2015).

Nowe dzieło kompozytora, *High Altitude pour Quatuor à cordes*, zostało napisane specjalnie dla Quatuor Modigliani z okazji obchodów 20-lecia zespołu. Kwartet współpracował zresztą z Neuburgerem jako wykonawcą – dowodem tego jest m.in. wspólnie nagranie *Kwintetu fortepianowego f-moll* op. 34 Johannes Brahmsa z 2008 roku, które ukazało się na płycie wydanej przez Mirare.

Bohdan Pociąg**

Schubert

Możemy chyba powiedzieć, że w historii kwartetu smyczkowego czterech kompozytorzy – Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven i Franz Schubert – wypracowali najbardziej wyjątkowe style indywidualne, osiągając w swojej twórczości nieprzekraczalne szczyty gatunku.

Twórczość kwartetowa Schuberta nie jest ilościowo tak bogata i tak rozległa jak twórczość pozostałych trzech. Daje się łatwiej uchwycić, objąć, określić. Tak, jak u Haydna, Mozarta i Beethovena myślenie klasyczne jest punktem wyjścia i podstawą, rdzeniem zaś – klasyczna koncepcja formy, podobnie jak w symfoniach.

Inne jednak, Schubertowskie, już wydają się proporcje między „klasycznym” a „romantycznym”. Pierwiastek romantyczny przenika tu formę i substancję muzyki bardziej niż u jego poprzedników (a nawet bardziej niż u Beethovena). Klasyczne schematy kształtowania i proporcje formy są bardziej przeniknięte „żywością”. Trudno powiedzieć, bez wdawania się w szczegółowe analizy, na czym to przeniknięcie polega. Być może na pewnym wewnętrznym rozszerzeniu muzyki (zawsze wszelako w ramach klasycznych proporcji); na pewnej swobodzie i wyzwoleniu muzycznej narracji: sam ruch muzyki Schuberta w ogóle jest, by tak powiedzieć, bliższy przejawem ruchu natury niż ruch muzyki Haydna, Mozarta i Beethovena. I w tym też sensie Schubert jest kompozytorem bardziej romantycznym od swoich trzech wielkich poprzedników.

** Tekst ukazał się w programie koncertu 24 października 1978 roku.

Jest także romantyczny w pierwiastku czy żywole pieśniowym, wprowadzonym do muzyki kameralnej podobnie jak do fortepianowej. O ile pieśń przyjmujemy za dziedzinę główną twórczości Schuberta, to mówić możemy o promieniowaniu pieśni romantycznej, lirycznej, solowej i jej poetyki na inne dziedziny. To cecha stylu bardzo Schubertowska – owe nasycenie śpiewnością (żywołem, pierwiastkiem wokalnym, jakby ideą ciepła ludzkiego głosu) nie tylko tematów melodycznych, ale i całej faktury, całej substancji utworu instrumentalnego.

Wspólnym natomiast żywołem z klasykami (i z Johannem Sebastianem Bachem) jest żywe muzykowanie, „muzykanctwo”, z którego wyrasta wysoki kunszt kompozycji kameralnej. Tu Schubert chyba najbardziej zbliża się do Haydna. Sztukę kameralnego grania opanował już we wczesnej młodości w domu rodzinnym (w kwartecie grał partię altówki). Najwcześniejsze więc kwartety – dzieła piętnastoletniego chłopca – to nic innego jak muzyka domowa, przeznaczona przede wszystkim dla muzykowania amatorskiego. Do końca zresztą Schubert zachował w swojej muzyce te cechy „muzykanctwa” – coraz bardziej je tylko sublimując. Być może to one dają nam to niezrównane wrażenie muzycznej, wiosennej świeżości.

Kwartet a-moll op. 29 (skomponowany w 1824 roku, prawykonany 14 marca 1824) chciałoby się nazwać mozartowskim w samej fakturze, w zwięzłości formy i proporcjonalności budowy. Oscyluje on między nostalgiczną elegijnością (jak w śpiewnej części pierwszej *Allegro ma non troppo* i *Menuecie* w części trzeciej z poważnym, chmurnym tematem) a promienną pogodą (w drugiej części *Andante* i wariacjach na temat z muzyki do sztuki *Rosamunda* w C-dur, z których temat pojawił się również w *Impromptu B-dur op. 142*) i wręcz „muzykanckim”, tanecznym zacięciem w finale (*Allegro moderato* w A-dur).

Short programme note

Jan Lech

Joseph Haydn's biography is one of the most moving in the entire history of music. As a composer from a humble, peasant background, his phenomenon swept across virtually all of Europe. Quartet in G major, Op. 76 No. 1 was written in the 1790s – the time when the already internationally acclaimed composer began to search for new means of expression. Similarly to his Symphony No. 94 in G major “The Surprise” from 1791, Quartet in G major is an unforgettable listening experience – especially its surprising *coda*. The piece was commissioned by the Hungarian aristocrat József Erdődy and dedicated to him. The score, completed in 1797, appeared in print two years later.

Piotr Maculewicz

Nineteenth-century Vienna was proud of its role as the musical capital of Europe at that time, attracting numerous talents as a result. However, few composers endeared themselves to the not particularly appreciative Viennese audience. Among those unjustly rebuffed was Hugo Wolf, one of the most outstanding composers of late Romantic song. *Italian Serenade*, a light and joyful piece, was penned in the spring of 1887 – it was at this time that Wolf had finished composing a song cycle to texts by Joseph von Eichendorff, and the *Serenade* seems to have been an instrumental “complement” to the cycle. It is believed that the composer intended to present the work at the Wagner Academy in Mannheim in 1890, although it is uncertain whether it was ever performed during his lifetime.

Jan Lech

The composer, pianist and organist Jean-Frédéric Neuburger is one of Paris' most celebrated composing talents of recent years. A distinguishing feature of his works is their conceptual abstraction whilst at the same time being embedded in the Western theoretical system. Neuburger's oeuvre includes *Maldoror* for piano,

Chanson for piano and orchestra, *Aube* for orchestra, Piano Concerto, *Faits et Gestes* for orchestra and smaller pieces for solo piano. The composer's latest string quartet, *High Altitude*, was written especially for Quatuor Modigliani to mark the ensemble's 20th anniversary.

Bohdan Pocij

In the history of the string quartet, four composers – Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven and, in particular, Franz Schubert have contributed the most distinctive styles to the canon. Schubert mastered the art of chamber music in his early youth in his own home (he played the viola parts in the quartet). His earliest quartets – as a fifteen-year-old boy – are nothing more than domestic music, intended primarily for amateur music-making. It is tempting to call Quartet in A minor, Op. 29 (composed in 1824) Mozartian due to its very texture, conciseness of form and the proportionality of its structure. It oscillates between a nostalgic elegiac mood (as in the first movement, *Allegro ma non troppo*, and the third movement, *Minuet*) and radiant serenity (in the second movement, *Andante*, as well as in the variations on a theme from the music to the play *Rosamunde*) and a dance-like fervour, as in the finale (*Allegro moderato*).

Quatuor Modigliani

Paryski kwartet, założony w 2003 roku przez czterech przyjaciół, świętuje w tym roku 20-lecie działalności. Jest regularnie zapraszany do występów w najszlachetniejszych salach koncertowych świata i w ramach najbardziej prestiżowych cykli muzyki kameralnej. Na początku 2017 roku Quatuor Modigliani, jako pierwszy w historii kwartet smyczkowy, wystąpił w wielkiej sali hamburskiej Elbphilharmonie. W 2020 roku kwartet przejął kierownictwo artystyczne festiwalu Quatuors à Bordeaux oraz The Bordeaux International String Quartet Competition.

Z okazji jubileuszu Quatuor Modigliani Jean-Frédéric Neuberger skomponował nowy utwór na kwartet smyczkowy, który pojawi się w programie koncertów zespołu w Europie w sezonie 2022/2023 podczas występów m.in. w Madrycie, Warszawie, Paryżu i Londynie. Ponadto, od ubiegłego sezonu kwartet koncentruje się na twórczości Franza Schuberta, którego 225. rocznica urodzin wypadła w 2022 roku. Kontynuując ten kierunek zainteresowań, Quatuor Modigliani wykona trzyczęściowy cykl poświęcony Schubertowi podczas Musikfest Hamburg w maju 2023 roku. W kwietniu 2023 zespół odbył trasę koncertową w Stanach Zjednoczonych. Wśród innych planów na bieżący sezon znalazły się też występy w salach koncertowych filharmonii w Luksemburgu, Kolonii i Oslo.

W grudniu 2020 roku kwartet dokonał prawykonania utworu *Split Apart*, który specjalnie dla zespołu skomponował Mark Anthony Turnage. Quatuor Modigliani wykonywał to dzieło w Musikverein Wien, brukselskim Flagey oraz Concertgebouw Amsterdam. W bieżącym sezonie utwór ten pojawi się w programie koncertów w Bergen i Oslo, był także wykonywany podczas tournée w Stanach Zjednoczonych.

Ważnym elementem repertuaru Quatuor Modigliani są kompozycje na większe składy kameralne, dzięki czemu zespół podejmował współpracę z wieloma zaprzyjaźnionymi artystami, takimi jak Jean-Frédéric Neuburger, Tanja Tetzlaff czy Beatrice Rana. W sezonie 2022/2023 wraz z Quatuor Modigliani występować będą: Jean-Guihen Queyras, Yeol Eum Son, a także – w sekstecie – Nathalia Milstein i Amihai Grosz.

Od 2008 roku zespół nagrywa dla wytwórni Mirare, wydając do tej pory dwanaście albumów docenionych nagrodami fonograficznymi. Dziewiąty album zespołu, zatytułowany *Portraits*, został umieszczony na liście bestsellerów 2/2019 (w kategorii muzyka kameralna) w ramach Preis der deutschen Schallplattenkritik. Wydana w kwietniu 2020 roku płyta *Schubert Octet*, na której wystąpili także Sabine Meyer, Bruno Schneider, Dag Jensen i Knut Erik Sundquist, zdobyła wysokie uznanie międzynarodowej krytyki. W styczniu 2022 roku ukazała się najnowsza płyta Quatuor Modigliani – nagrania wszystkich piętnastu kwartetów smyczkowych Schuberta. Wydawnictwo to zostało bardzo entuzjastycznie przyjęte przez światową prasę.

Dzięki hojnej pomocy prywatnych sponsorów muzycy Quatuor Modigliani grają na znakomitych włoskich instrumentach:

Amaury Coeytaux – na skrzypcach Antonia Stradivariiego (1715),

Loïc Rio – na skrzypcach Giovanniego Battisty Guadagniniego (1780),

Laurent Marfaing – na altówce Luigiego Marianiego (1660),

François Kieffer – na wiolonczeli Mattea Goffrillera (1706).

Kwartet korzysta również ze wsparcia stowarzyszenia SPEDIDAM.

The Paris based Quatuor Modigliani, founded in 2003, is celebrating its 20th anniversary in 2023. It is a regular guest at the world's top venues and finest String Quartet and Chamber Music series. In 2017 it was a special honor for the quartet to be the first string quartet ever performing in the big hall of the Elbphilharmonie in Hamburg. In 2020, the quartet became artistic director of the string quartet festival Quatuors à Bordeaux as well as the renowned Bordeaux International String Quartet Competition.

For the Quatuor Modigliani's anniversary celebration, Jean-Frédéric Neuberger composed a new string quartet that will be performed throughout Europe in the anniversary season 2022/2023, including concerts in Madrid, Warsaw, Paris and London. Since the past season, the quartet has been focusing on the Franz Schubert's 225th birth anniversary in 2022 and will maintain this focus performing a three-part Schubert-cycle at the Musikfest Hamburg in May 2023. Other highlights include an extensive US Tour in April 2023 or performances at the Philharmonic Halls in Luxembourg, Köln and Oslo.

In December 2020, Quatuor Modigliani celebrated the world premiere of the String Quartet *Split Apart*, which was written specifically for them by the British composer Mark-Anthony Turnage. The piece was already presented at Musikverein Wien, at Flagey in Brussels and at Concertgebouw in Amsterdam; the 2022/2023 season includes performances at Bergen and Oslo as well as in the USA.

Since its formation, Quatuor Modigliani has enjoyed performing bigger chamber music works, which is how the quartet has built true artistic friendships with other musicians such as e.g. Jean-Frédéric Neuberger, Tanja Tetzlaff or Beatrice Rana. Highlights of the 2022/2023 season are performances with Jean-Guihen Queyras, Yeol Eum Son and a sextet program with Nathalia Milstein and Amihai Grosz.

The quartet has been recording for the Mirare label since 2008 and has released 12 award-winning CDs since. Their 9th album, *Portraits* was featured in the Preis der deutschen Schallplattenkritik 2/2019 (chamber music category) bestseller list. Their album *Schubert Octet*, which was recorded together with Sabine Meyer, Bruno Schneider, Dag Jensen and Knut Erik Sundquist and published in April 2020, received international critical acclaim. In January 2022, Quatuor Modigliani has released its newest album: a recording of all 15 string quartets by Franz Schubert, which was received enthusiastically by the international press.

Thanks to the generosity and support of private sponsors, Quatuor Modigliani members play on four outstanding Italian instruments:

Amaury Coeytaux plays a 1715 violin by Antonio Stradivari,
Loïc Rio plays a 1780 violin by Giovanni Battista Guadagnini,
Laurent Marfaing plays a 1660 viola by Luigi Mariani,
François Kieffer plays a 1706 cello by Matteo Goffriller.

Quatuor Modigliani also thanks SPEDIDAM for its help.

Kalendarz koncertowy

Concert Calendar

12.05

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

O czym gramy?

Szymon Paczkowski – wprowadzenie
do koncertu / Pre-Concert Talk

12.05

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription D1, Z1

13.05

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription D2, Z2

Orkiestra Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra

Mykoła Diadiura – dyrygent /
conductor

Dima Tkachenko – skrzypce / violin

Noskowski, Stankowycz, Beethoven

14.05

niedziela / Sala Kameralna
Sunday / Chamber Music Hall

11:00 / 11 a.m.

dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)
abonament / subscription Pm1

14:00 / 2 p.m.

dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)
abonament / subscription Ps1

Poranek i Popołudnie dla Małych
Melomanów / Morning and
Afternoon for Young Music Lovers

Cygańska karawana /
Gypsy Caravan

Lidia Szpilewska –
prowadzenie / host

16.05

wtorek / 19:00 / Sala Kameralna
Tuesday / 7 p.m. / Chamber Music Hall
abonament / subscription K1

Agata Zubel – sopran / soprano
Muzycy Orkiestry Filharmonii
Narodowej / Musicians of the Warsaw
Philharmonic Orchestra
Maciej Tomaszewicz – dyrygent /
conductor

MacMillan, Kurtág, Koppel, Berio

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
www.filharmonia.pl

Wydawca / Published by

Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Publishing Department

Kierownik działu / Head of Department

Ewa Chamczyk

Redaktor prowadzący / Managing Editor

Jan Lech

Opracowanie części angielskiej / English summary coordination

Martyna Ćwiek

Tłumaczenie / Translation

John Comber
Xymena Plater-Zyberk

Projekt graficzny / Graphic design

beton.

Skład / Desktop editing

studio typek

Cena / Price 10 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Polska Grupa Energetyczna

Sponsorzy / Sponsors

FUNDACJA
BNP PARIBAS

TAVEX

Patroni medialni / Media Partners

dwojka
POLSKIE RADIO

RZECZPOSPOLITA

KULTURA

WARSZAWA

Partnerzy / Partners

CAROLINA
TOYOTA WOLA
Hybrydowe Serce Warszawy

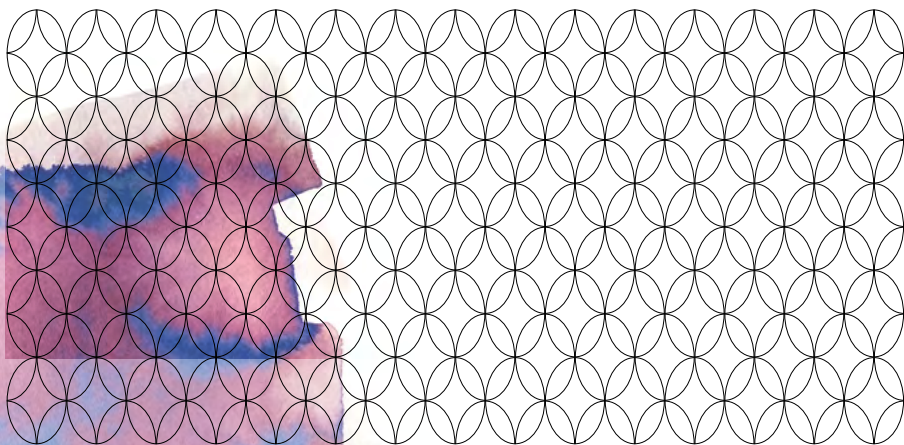
FUNDACJA

CATERING

Bilety²⁴

w przyszłym tygodniu...
next week...

CHARLES RICHARD-HAMELIN

19.05

Orkiestra Filharmonii Narodowej /

Warsaw Philharmonic Orchestra

Piotr Wacławik – dyrygent / conductor

Charles Richard-Hamelin – fortepian / piano

Szymanowski, R. Strauss, Brahms